

منتخباتی از آثار حضرت بهاء الله - (کتاب ایقان) آنچه در آسمانها و زمین است محالّ بروز صفات و اسمای الهی هستند چنانچه

حضرت بهاء الله

نسخه اصل فارسی

آنچه در آسمانها و زمین است محالّ بروز صفات و اسمای الهی هستند چنانچه در هر ذره آثار تجلّی آن شمس حقیقی ظاهر و هویدا است که گویا بدون ظهور آن تجلّی در عالم ملکی هیچ شیء بخلعت هستی مفتخر نیاید و بوجود مشرف نشود چه آفتابهای معارف که در ذره مستور شده و چه بحرهای حکمت که در قطره پنهان گشته خاصه انسان که از بین موجودات باین خلع تخصیص یافته و باین شرافت ممتاز گشته چنانچه جمیع صفات و اسمای الهی از مظاهر انسانی بنحو اکمل و اشرف ظاهر و هویدا است و کلّ این اسماء و صفات راجع باوست اینست که فرموده الانسان سرّی و انا سرّه و آیات متواتره که مدلّ و مشعر بر این مطلب رقیق لطیف است در جمیع کتب سماویّه و صحف الهیّه مسطور و مذکور است چنانچه میفرماید: ﴿سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ﴾، و در مقام دیگر میفرماید: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾، و در مقام دیگر میفرماید: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ﴾، چنانچه سلطان بقا روح من فی سرادق العماء فداه میفرماید: "من عرف نفسه فقد عرف ربه"...

ORIGINAL

AUDIO

باری از این بیانات معلوم شد که جمیع اشیاء حاکی از اسماء و صفات الهیه هستند هر کدام بقدر استعداد خود مدلّ و مشعرند بر معرفت الهیه بقسمی که احاطه کرده است ظهورات صفاتیّه و اسمائیّه همه غیب و شهود را اینست که میفرماید: "أَيُّكُونُ لِيغَيْرِكَ مِنَ الظُّهُورِ مَا لَيْسَ لَكَ حَتَّى يَكُونَ هُوَ الْمُظْهِرَ لَكَ عُمِيَّتَ عَيْنٍ لَا تَرَكَ"، و باز سلطان بقا میفرماید: "ما رأيتُ شيئاً إلا وقد رأيتُ اللهَ فيه أو قبله أو بعده"، و در روایت کمیل: "نورُ أشرقَ منْ صُبْحِ الأزلِ فيلُوحُ على هياكلِ التَّوحيدِ آثارُهُ"، و انسان که اشرف و اکمل مخلوقات است اشدّ دلالتّ و اعظم حکایه است از سایر معلومات و اکمل انسان و افضل و الطف او مظاهر شمس حقیقتند بلکه ما سوای ایشان موجودند باراده ایشان و متحرّکند بافاضه ایشان...